

عنوان مقاله:

اسطوره در شعر ادونیس و شاملو

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیدبابک فرزانه - استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

علی علیمحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

زبان نمادین و اسطوره ای، در شعر معاصر جایگاهی درخور یافته است. اسطوره ها در هر سرزمینی بخشی از هویت، تمدن و فرهنگ آن سرزمین به شمار می روند و شاعران با بهره گیری از آنها، افزون بر اینکه شعر خود را هنرمندانه تر می سرایند، می توانند دغدغه ها، دل مشغولی ها و خواسته های خود را از طریق آنها با زبانی غیرمستقیم به جامعه منتقل کنند. شاعران معاصر ایرانی و جهان عرب نیز از به کارگیری اسطوره ها غافل نبوده و کوشیده اند از این طریق اهداف خود را بیان کنند. از میان این شاعران، ادونیس و احمد شاملو در شعر خود به اساطیر و افسانه ها توجهی ویژه داشته اند. در این مقاله با بررسی اسطوره در شعر این دو شاعر، به این نتیجه می رسیم که افزون بر گرایش این دو به بهره گیری از اسطوره، ادونیس به بازآفرینی اسطوره ها می پردازد و شاملو خود به خلق اسطوره دست می زند.

کلمات کلیدی:

اسطوره، ادونیس، شاملو، شعر معاصر عرب، شعر معاصر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856817>

